

 GRADA

KRITICKÉ STAVY V HEPATOLOGII

Jan Lata
Tomáš Vaňásek
a kolektiv

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoli neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoli konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umisťování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasílání do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Copyright © Grada Publishing, a.s.

Obsah

Seznam zkratek	13
Předmluva	15
1 Fyziologické poznámky (Z. Červinková)	17
Funkční morfologie jater	17
Metabolické funkce jater	18
Metabolizmus sacharidů	18
Metabolizmus bílkovin	18
Metabolizmus lipidů	19
Játra a hormony	19
Biotransformační funkce jater	20
Vybraná Literatura	21
2 Akutní jaterní selhání	23
2.1 Úvod (<i>J. Lata</i>)	23
2.2 Patofyziologické dopady akutního jaterního onemocnění (<i>V. Šafka</i>)	24
2.3 Obecný přístup k nemocným s akutním jaterním selháním (<i>J. Lata</i>)	26
Vyšetření	26
Klinické příznaky	26
Nespecifická léčba	26
Komplikace mozkové	26
Kardiovaskulární	27
Renální	27
Sepse	27
Koagulopatie	28
Hypoglykemie	28
Vodní a elektrolytové poruchy	28
N-acetylcystein	28
Extrakorporální podpora	28
Bioarteficiální játra	28
Molecular Adsorbents Recycling System (MARS)	29
Kombinace technik	29
Transplantace jater	29
Vybraná literatura	29
2.4 Akutní jaterní selhání způsobené virovými infekcemi (<i>M. Volfová, T. Vaňásek</i>)	30
Fulminantní hepatitidy způsobené enteroviry - viry hepatitidy A a E	30
Fulminantní hepatitida způsobená viry hepatitidy B, D a C	31
Fulminantní hepatitida způsobená systémovými virovými infekcemi	32
Fulminantní hepatitida způsobená sporadickými non-ABCDE hepatitidami	32
Vybraná literatura	33
2.5 Akutní jaterní selhání z toxicických příčin (<i>J. Lata</i>)	33
Etiopatogeneze	33

Otrava paracetamolem	34
Klinický průběh	34
Pomocná vyšetření	35
Terapie	35
Otrava muchomůrkou zelenou (hlíznatou) - Amanita phalloides	35
Klinický průběh	36
Pomocná vyšetření	36
Terapie	36
Otrava tetrachlormetanem (karbon tetrachloridem)	37
Klinický průběh	37
Pomocná vyšetření	38
Terapie	38
Idiosynkratické hepatotoxiny	38
Diagnostika a terapie	38
Nejčastější léky způsobující dlouhodobé jaterní poškození	39
Vybraná literatura	39
2.6 Akutní jaterní selhání z cévních příčin (<i>T. Vaňásek</i>)	41
Onemocnění jaterní tepny	41
Onemocnění jaterních žil a portální žíly	42
Akutní trombóza portální žíly u necirhotiků	42
Venookluzivní nemoc	42
Buddův-Chiariho syndrom	43
Vybraná literatura	44
2.7 Akutní jaterní selhání v důsledku metabolických chorob jater a akutní porfyrie (<i>Z. Mareček</i>)	44
Fulminantní forma Wilsonovy choroby	44
Průběh onemocnění	46
Terapie	46
Reyeův syndrom	47
Epidemiologie	47
Diagnostická kritéria	47
Galaktozemie	47
Hereditární fruktózová intolerance	48
Hereditární tyrozinemie	48
Akutní porfyrie	48
Akutní intermitentní porfyrie (AIP)	49
Terapie	50
Porphyria variegata	50
Hereditární koproporfyrice	50
Závěr	50
Vybraná literatura	51
Metabolizmus alkoholu	53

3 Akutní jaterní poškození	53
3.1 Poškození jater alkoholem (<i>T. Fejfar</i>)	53
Mechanismus poškození hepatocytu a jater	54
Morfologické změny	54
Akutní alkoholická steatohepatitida a hepatitida	55
Rizikové faktory	55
Vyšetření	55
Klinické příznaky	56
Terapie	56
Vybraná literatura	57
3.2 Jaterní selhání v těhotenství (<i>P. Hùlek</i>)	58
HELLP syndrom	58
Spontánní ruptura jater	58
Akutní steatóza jater v těhotenství	59
Vybraná literatura	60
3.3 Bakteriální a jiné nevirové infekce jater (<i>S. Plíšek, J. Galský, V. Dostál</i>)	60
Pyogenní jaterní absces	60
Amébový absces	61
Leptospiroza	62
Granulomatózní hepatitidy	62
Tuberkulóza	63
Lepra	63
Aktinomykóza	63
Syfilida	64
Lymeská borrelióza	64
Q-horečka	64
Mykózy	64
Schistosomóza (bilharzióza)	64
Leishmaniózy	65
Echinokokóza (hydatidóza)	65
Larvová toxokaróza	65
Ostatní parazitózy	66
Vybraná literatura	66
3.4 Poranění jater (<i>Z. Hajžman</i>)	66
Anatomie	66
Diagnóza	67
Konzervativní léčba	68
Chirurgická léčba	68
Nekomplikovaná poranění	68
Komplexní poranění	68
Vybraná literatura	69
3.5 Akutní onemocnění žlučových cest a žlučníku (<i>I. Novotný, T. Vaňásek</i>)	69
Vybraná literatura	72

4 Kritické stavy u chronických jaterních onemocnění	73
4.1 Patofyziologické dopady chronického	
jaterního onemocnění (<i>V.Šafka</i>)	73
4.2 Krvácení z gastrointestinálního traktu při portální hypertenzi	75
4.2.1 Diagnostika a nechirurgická léčba	
akutního krvácení (<i>T. Vaňásek, J. Lata</i>)	75
Diagnostika	75
Standardní nechirurgická léčba	76
Přednemocniční péče	76
Nemocniční péče a endoskopie	77
Farmakologická léčba	80
Ostatní léčebná opatření	84
Vybraná literatura	84
4.2.2 Chirurgická léčba portální hypertenze (<i>V. Král</i>)	85
Typy chirurgických výkonů	85
Centrální úroveň	85
Úroveň portálního řečiště	85
Úroveň mezi portálním řečištěm a jícнем	86
Chirurgická léčba krvácejících varixů	86
Portosystémové spojky - jejich rozdělení a technika	86
Azygoportální dekonexe - devaskularizace	89
Vybraná literatura	91
4.2.3 Léčba refrakterního krvácení (<i>T. Vaňásek</i>)	92
Selhání léčby	92
Chirurgická léčba	92
Balonková tamponáda	92
Transjugulární intrahepatální portosystémová spojka - TIPS	93
Výkony a opatření spojené s indikací a provedením TIPS	96
Sledování nemocných po TIPS	96
Limitace a kontraindikace TIPS	98
Specifické rysy péče o nemocné s krvácením v České republice	99
Vybraná literatura	100
4.2.4 Prevence krvácení z jícnových varixů (<i>P. Drastich</i>)	101
Prevence prvního krvácení z jícnových varixů	101
Rizikové faktory prvního krvácení	101
Farmakologická léčba	102
Endoskopická terapie	104
Role portosystémových zkratů v primární prevenci krvácení	104
Sekundární prevence krvácení z jícnových varixů	105
Farmakologická léčba	105
Endoskopická terapie	105
TIPS a chirurgické portosystémové zkraty	106
Vybraná literatura	106
4.3 Jaterní encefalopatie (<i>R. Brůha</i>)	109
Etiologie a patogeneze	109
Mozkový edém	110

Klinický obraz	110
Laboratorní a pomocná vyšetření	111
Psychometrické testy	111
Neurofyziologické vyšetření a zobrazovací metody	112
Léčba	112
Jaterní kóma	113
Léčba	113
Prognóza nemocných s jaterní encefalopatií	113
Vybraná literatura	113
4.4 Ascites (<i>J. Lata, T. Vaňásek</i>)	114
Patofyziologie	114
Klinický obraz	115
Diagnostika	115
Terapie	116
Klid na lůžku	116
Vyloučení nefrotoxické medikace	116
Omezení příjmu sodíku	116
Diureтика	116
Paracentéza	117
Refrakterní ascites	117
Paracentéza	117
Koncentrace a reinfuze ascitu	118
Peritoneovenózní spojka	118
Portosystémové spojky	118
Transplantace	119
Komplikace ascitu	119
Vybraná literatura	119
4.5 Spontánní bakteriální peritonitida (<i>J. Lata</i>)	119
Patofyziologie	120
Klinický obraz	121
Diagnostika	121
Terapie	121
Vybraná literatura	122
4.6 Hepatorenální syndrom (<i>J. Lata</i>)	122
Patogeneze	122
Klinický obraz	123
Diagnostika	123
Terapie	123
Vybraná literatura	126
4.7 Akutní psychiatrické stavů spojené s jaterním selháním (<i>J. Pokora</i>)	126
Stavy kvalitativně narušeného vědomí	127
Deliriózní syndrom	127
Klinické příznaky	127
Terapie	128
Vybraná literatura	130

4.8	Kardiovaskulární systém a plicní řečiště u nemocných s jaterní cirkózou (<i>A. Herman, V. Rozsíval, I. Varvařovský</i>)	130
	Kardiovaskulární systém a plicní řečiště po provedení portosystémové spojky	131
	Vybraná literatura	132
4.9	Specifika farmakologické léčby nemocných s chronickým onemocněním jaterním (<i>T. Sechser</i>)	133
	Primárně nebo potenciálně hepatotoxická farmaka	133
	Změny farmakokinetických a farmakodynamických vlastností farmak u jaterních onemocnění	133
	Chronická onemocnění jater a poruchy funkce jater	134
	Vybraná literatura	135
4.10	Specifika anestezie u nemocných s chronickým onemocněním jater (<i>M. Pavlík, P. Ševčík</i>)	135
	Fyziologie a patofyziologie jater z pohledu anesteziologa	135
	Předoperační (anestetická) příprava	136
	Vlastní anestezie	137
	Regionální anestezie	137
	Celková anestezie	137
	Udržovací fáze	138
	Vybraná literatura	138
4.11	Komplikace po jaterní biopsii (<i>T. Vaňásek</i>)	139
	Krvácení	139
	Biliární peritonitida	140
	Pneumotorax	140
	Arteriovenózní píštěle	140
	Přenos infekce	140
	Vybraná literatura	140
5	Transplantace jater	141
5.1	Transplantace jater pro akutní jaterní selhání (<i>P. Trunečka, K. Filip</i>)	141
	Indikace k transplantaci pro akutní jaterní selhání	142
	Prognóza vývoje akutního selhání jater	142
	King's College kritéria a kritéria Clichy	144
	Nedostatky stávajících kritérií prognózy akutního selhání jater	145
	Kontraindikace transplantace jater	146
	Indikace k transplantaci jater u náhlého zhoršení chronického jaterního onemocnění	147
	Vybraná literatura	149
5.2	Pozdní komplikace po transplantaci jater s akutním průběhem (<i>P. Trunečka, K. Filip</i>)	149
	Akutní rejekce	149
	Toxicita imunosupresiv	150
	Cévní komplikace	151

Biliární komplikace	151
Infekce	152
Infekce cytomegalovirem	152
Infekce virem Epsteina-Barrové	154
Infekce plic a neuroinfekce	155
Rekurence onemocnění	155
Ostatní komplikace	155
Vybraná literatura	156
 6 Standardy	 157
6.1 Doporučený postup České hepatologické společnosti pro léčbu krvácení	157
6.2 Doporučený postup České hepatologické společnosti pro léčbu jaterní encefalopatie	159
6.3 Doporučený postup České hepatologické společnosti pro léčbu ascitu	161
 Rejstřík	 165

Seznam zkratek

ADH	antiidiuretický syndrom
AH	alkoholická hepatitida
AIP	akutní intermitentní porfyrie
AJS	akutní jaterní selhání
ALA	kyselina delta-aminolevulová
ALDH	aldehyddehydrogenáza
ALP	alkalická fosfatáza
ALT	alanin aminotransferáza
AST	aspartát aminotransferáza
ATB	antibiotická (léčba)
CDT	karbohydrát deficitní transferin
CMV	cytomegalovirus
DDV	dolní dutá žíla
DIC	diseminovaná intravaskulární koagulace
ERCP	endoskopická retrográdní cholangiopankreatikografie
GIT	gastrointestinální trakt
GMT	sérová aminotransferáza
HCC	hepatocelulární karcinom
HELLP	haemolysis, elevated liver enzymes, low platelet count
HGF	hepatocyte growth factor
HRS	hepatorenální syndrom
HVPG	hepatic venous pressure gradient
INR	international normalization ratio
ISMN	isosorbid-5-mnonitritá
JE	jaterní encefalopatie
MCV	střední objem červené krvinky
MEOS	microsomal ethanol oxidizing system
MEOS	nikotinamid adenin dinukleotid fosfát
MRCP	cholangiopankreatikografie pomocí magnetické rezonance
MRI	magnetická rezonance
NAD	nikotinamindadeninnukleotid
NCT	number connection test
NK	natural killer
NMR	nukleární magnetická rezonance
NSAID	esteroidní antiflogistika
PH	portální hypertenze
PSC	primární sklerotizující cholangioitida
PSS	portosystémové spojky
PTD	pektanánní transhepatální drenáž
PTLD	asociovaná potransplantacní lymfoproliferace
PVS	peritoneální spojka

RES	retikuloendoteliální systém
SAAG	albuminový gradient séra ascitu
SBP	spontánní bakteriální peritonitida
TIPS	transjugulární intrahepatální portosystémová spojka
TIVA	totální intravenózní anestezie
TPA	tkáňový polypeptidový antigen

Předmluva

Monografie doc. MUDr. Jana Laty, CSc. a kolektivu je ojedinělou monografií v oblasti hepatologie na českém lékařském trhu a nejen u nás, neboť tato problematika byla v ucelené formě zpracována i v zahraničním písemnictví spíše výjimečně.

Na více než 150 stranách je čtenář seznámen s fyziologickými funkcemi a morfologií jaterní a v následujících kapitolách jsou velice přehledně podány informace o akutním jaterním selhání, o problematice portální hypertenze a jejich komplikací, o vztahu infekčních agens k jaternímu selhání a o problematice jaterního selhávání u těhotných žen. Neobyčejně zdařilou je kapitola věnující se jaterní encefalopatií a nechybí ani kapitola týkající se jaterní transplantace v důsledku akutního selhání jater.

Pro čtenáře je neobvyčejně cennou kapitola šestá, uvádějící standardy u akutních stavů v hepatologii.

Doc. MUDr. Jan Lata, CSc. měl neobvyčejně šťastnou ruku při výběru spoluautorů díla, protože celá kniha je napsána na vysoké úrovni nejen odborné, ale zvláště je třeba vyzdvihnout úroveň didaktickou.

I proto je úroveň předložené monografie skutečně vysoká a internistům, gastroenterologům, hepatologům a všem, kteří se zabývají intenzivní medicínou přináší neobvyčejně cenné informace.

Věřím, že se stane knihou, která nemůže v lékařských knihovnách chybět.

Prof. MUDr. Petr Dítě, DrSc.

1 Fyziologické poznámky

Z. Červinková

Játra jsou největším orgánem těla, u doospělého člověka váží přibližně 1,5 kg a představují tak asi 1/50 celkové tělesné hmotnosti. Vykonávají celou řadu funkcí, které je pro přehlednost možné rozdělit na:

- a) metabolické funkce,
- b) tvorba a vylučování žluči,
- c) biotransformační funkce,
- d) vaskulární funkce,
- e) imunitní funkce.

Funkční morfologie jater

Kromě parenchymových buněk - hepatocytů, které představují asi 60 % všech buněk jaterní tkáně, jsou v játrech také Kupfferovy buňky (25–30 %), endotelové buňky, epitelové buňky žlučových cest, Itoovy buňky (hvězdicovité buňky) a pit buňky. Základní funkční jednotkou jater je acinus - nepravidelný mikroskopický útvar, který je uspořádaný kolem osy tvořené terminální jaterní arteriolou, terminální portální venoulou, žlučovodem, nervem a lymfatickou cévou. Takto definovaný acinus je uložen mezi dvěma nebo více centrálními žilami, které se nacházejí na periferii acinu. Ten je členěn na 3 zóny:

1. zóna: nejbližší přívodním cévám - převaha oxidačních dějů,
2. zóna: střední - přechodná,
3. zóna: nejvzdálenější (na periferii acinu) - převaha biotransformačních dějů.

Zonální heterogenita hepatocytů vykazuje značnou dynamiku, to znamená, že se významně mění v závislosti na metabolickém stavu. Regulace je zajištěna buď na pretranslační úrovni (např. v případě fosfoenolpyruvátkarboxykinázy), nebo

na posttranslační úrovni (pyruvátkináza). Exprese genů je řízena především dostupností substrátů a hormonů jednotlivým hepatocytům.

Neparenchymové buňky jsou pro komplexní funkce jater velmi důležité. Kupfferovy buňky hrají významnou úlohu v imunitních reakcích organizmu. Přicházejí do styku s portální krví, která kromě vstřebaných živin ze střeva obsahuje také řadu škodlivých látek (mikroorganizmy, endotoxin atd.). Úlohou Kupfferových buněk je fagocytovat tyto látky a zabránit tak tomu, aby se dostaly do systémové cirkulace. Kupfferovy buňky fagocytovaly také imunokomplexy, staré erytrocyty či zbytky rozpadlých buněk. Kromě fagocytární funkce produkují také signální molekuly sloužící k intercelulární komunikaci (interleukiny - IL-1 a IL-6, tumor nekrotizující faktor - TNF α a interferon α a β). Cytotoxické působení Kupfferových buněk je zajištěno produkcí superoxidu a látek s protinádorovým působením.

Řadu funkcí vykonávají také endotelové buňky. Vedle bariérové funkce mezi krví a hepatocyty zajišťují receptorem zprostředkovaný záchyt HDL, LDL a glykoproteinů, mají schopnost syntézy efektorových molekul, např. prostacyklinu, prostaglandinu E a řady cytokinů a jsou schopny endocytózy částic do velikosti 0,1 mm.

Hvězdicovité buňky skladují vitamin A, tvoří bílkoviny extracelulární matrix, jsou schopny kontraktility, podílejí se tak na regulaci průtoku krve jaterními sinusoidy a tvoří řadu růstových faktorů.

Pit buňky patří mezi NK (natural killer) buňky a slouží k ochraně proti virovým infekcím a metastatickým nádorovým buňkám.

Metabolické funkce jater

Metabolizmus sacharidů

Játra hrají esenciální úlohu v udržení přiměřené hladiny glukózy v krvi - glukostatická funkce jater. V případě nadbytku glukózy dochází v játrech k syntéze a uskladnění glykogenu, stimulaci glykolýzy a lipogeneze. Naopak při poklesu glykemie játra udržují přiměřenou hladinu glukózy v krvi pomocí glykogenolýzy a glukoneogeneze. Glukóza je transportována přes cytoplazmatickou membránu hepatocytů obousměrně facilitovanou difuzí pomocí glukózového transportéru Glut 2. Metabolizmus glukózy v játrech je regulován především přítomností hormonů a koncentrací substrátů, uplatňuje se také nervová regulace, změny objemu hepatocytů v důsledku osmoticky podmíněného transportu vody a významnou roli hraje také zonální heterogenita hepatocytů.

Syntéza glykogenu je stimulována především vzestupem koncentrace glukózy v portální krvi spolu s inzulinem, stimulačně působí rovněž aktivace parasympatického nervového systému. Periportální hepatocyty tvoří glycogen také z glukoneogenních substrátů, především laktátu. Glykogenolýza je aktivována především glukagonem a katecholaminy. Při hladovění se zvyšuje koncentrace glukagonu, katecholaminů a glukokortikoidů. Tyto hormony jsou zodpovědný za zvýšení aktivit fosfoenolpyruvátkarboxylázy, fruktóza-1,6-bifosfatázy a glukóza-6-fosfatázy a současný pokles aktivit pyruvátkinázy, 6-fosfofrukto-1-kinázy a glukokinázy. Důsledkem téhoto změn je stimulace glukoneogeneze. Délka trvající hladovění (24 hodin) vede k vyčerpání zásob glycogenu. V takovém případě dochází k adaptaci metabolismu neuronů centrálního nervového systému

a důležitým energetickým substrátem se stávají ketolátky. Přísun energetických substrátů zajišťuje játra glukoneogenezi a ketogenezi.

Metabolizmus bílkovin

Játra hrají důležitou úlohu při udržování konstantní hladiny aminokyselin v plazmě, uplatňují se však také jiné orgány. Při poklesu plazmatické koncentrace aminokyselin je uvolňován glukagon a ten stimuluje proteolýzu v játrech, naopak vzestup koncentrace inzulinu a aminokyselin v plazmě tlumí proteolýzu v jaterní tkáni. Játra zachycují velmi účinně především glukoplastické aminokyseliny (alanin, serin a treonin). Většina esenciálních aminokyselin je degradována v játrech. Výjimku tvoří aminokyseliny s rozvětveným řetězcem (leucin, valin a izoleucin). Ty mohou být v játrech využity pro proteosyntézu, ale nejsou v játrech katabolizovány. V játrech však může být oxidována α -ketoanaloga aminokyselin s rozvětveným řetězcem uvolněna z kosterní svaloviny.

V játrech je značné množství amoniaku různého původu. Portální krví je přiváděn amoniak, který vzniká činností střevní mikroflóry, a amoniak tvořený střevní sliznicí z glutaminu. Přímo v játrech je amoniak produkován deaminací aminokyselin. Amoniak je detoxikován ornitinovým cyklem za vzniku močoviny, druhou cestou je syntéza glutaminu. Neschopnost jater eliminovat účinně amoniak přispívá k rozvoji jaterní encefalopatie. Detoxikační amoniaku je důležitá také pro udržení acidobazické rovnováhy.

Syntéza proteinů

Plazmatické proteiny s výjimkou imunglobulinů jsou syntetizovány v játrech. Všechny proteiny jsou tvořeny v hepatocytech, jedinou výjimkou je von Willebrandův faktor produkovaný endotelial-